

PRZEDĘCIE (2) *sb n*

Pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); końcowe e pochylone.

sg N przedęć (1). ◇ G przedęcią (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Przewianie, przeniknięcie wiatru przez coś (2) : Perflatus ipsa perflatio – Przedęćię. Calep 779b;
Perflabilis Quod perflari potest – łatwi do przedęćią. Calep 779b.*

Cf [PRZEDAĆ]

AĆ